

мірѣ, който е тъй прѣмъдро устроенъ и
 тъй великолѣпно украсенъ? Ако не е и-
 мало Богъ, тогазъ отъ дѣ първоначално
 са е зель този челоуѣкъ съ таквази вы-
 сока дѣша, съ таккозъ удивително тѣло?
 Ако не е имало Богъ, какъвъ бы былъ
 нашъ животъ на земата? Ако не бы
 имало Богъ, тогазъ кѣмъ кого выхмы
 приѣбѣвали съ молитва? Ако не бы има-
 ло Богъ, дѣ выхмы ный намѣрили у-
 тѣшеніе и отджѣванье? Отъ кого выхмы
 ожидали помощь и защита? Ако и сега,
 когато има Богъ, че намъ понѣкога ни
 дотегва животътъ, какко цѣще да бѣде
 безъ Него? Ахъ, челоуѣцытѣ и Бога не
 са воѣтъ, но единъ дръгъ са мразѣтъ,
 обиждатъ, прѣзиратъ, злословѣтъ, даже
 убиватъ; а какко бы было междъ насъ,
 ако Той не бы былъ у насъ? Не, не,
 слѣшатели, не напразно нашата дѣша же-
 дѣва, търси Бога; не напразно въ горчи-
 вы минѣты ный издигамы гласа си кѣмъ
 Него; не напразно ный търсимъ въ Него
 сѣкога утѣшеніе. Има, има Богъ. Нан-
 стина е бездѣменъ този, който дѣма въ
 сърцето си: нѣма Богъ. Въ него, види са,
 нѣма дѣша, който отхвърла бытіето Бо-
 жіе. Нашата дѣша неволно, сама, като че
 безъ наше знаанье, търси Бога; безъ Бо-
 га та не може да бѣде, не може да жи-